AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

ASG wewn. 3537/80

Egz. nr 1

953

Mjr dypl. Józef ŁABĘDZKI

ZABEZPIECZENIE CHEMICZNE BATALIONU PIECHOTY DZIAŁAJĄCEGO JAKO DESANT TAKTYCZNY

Skrypt

48440

WARSZAWA LIPIEC 1980

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

ASG wewn. 3537/80

[redacted]

Egz. nr 1

953

Mjr dypl. Józef ŁABĘDZKI

ZABEZPIECZENIE CHEMICZNE BATALIONU PIECHOTY DZIAŁAJĄCEGO JAKO DESANT TAKTYCZNY

Skrypt

48440

WARSZAWA LIPIEC 1980

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O WP

W Y D Z I A Ł W O J S K L Ą D O W Y C H
KATEDRA TAKTYKI WOJSK CHEMICZNYCH

JAWNE
PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 54305
[redacted]

ASG wewn. 3537/80

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY TWChem

/-/ płk dypl. Jan RABAN
Dnia 16 lipca 1980 r.

Egz.nr 1

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Nr ewid. 953
(III)
Dział Zbiorów Specjalnych
PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

Mjr dypl. Józef ŁABĘDZKI

ZABEZPIECZENIE CHEMICZNE BATALIONU PIECHOTY DZIAŁAJĄCEGO JAKO DESANT TAKTYCZNY

Skrypt

BIBLIOTEKA GŁÓWNA - ARCHIWUM
Nr ewid. 48440
Akademii Obrony Narodowej

W A R S Z A W A lipiec 1980 r.

SPIS TREŚCI

Str.

Wstęp 3

1. Zagrożenie desantu bronią masowego rażenia 3

2. Zadania w zakresie zabezpieczenia chemicznego działań taktycznego desantu śmigłowcowego 4

2.1. Rozpoznanie skażeń promieniotwórczych i chemicznych. 5

2.2. Indywidualna i zbiorowa ochrona przed skażeniami ... 6

2.3. Zabiegi sanitarne i specjalne 6

2.4. Wykorzystanie dymów 7

2.5. Użycie miotaczy ognia 9

2.6. Zabezpieczenie w sprzęt i materiały chemiczne 10

3. Planowanie i organizacja zabezpieczenia chemicznego .. 10

Bibliografia 14

WSTĘP

Nieodłącznym elementem przyszłych działań bojowych będą taktyczne desanty powietrzne przerzucane za pomocą śmigłowców. Celem działania desantu powietrznego jest uchwycenie ważnego obiektu w terenie zajmowanym przez nieprzyjaciela i utrzymanie go do czasu podejścia sił własnych. Ponadto desant może być wykorzystany do innych celów, takich jak: niszczenie środków przenoszenia broni masowego rażenia lub składów tej broni, urządzeń tyłowych, zapasów materiałowych itp.

W skład desantu z reguły wchodzi wzmocniony batalion piechoty z drugiego rzutu lub odwodu dywizji albo z dywizji drugorzutowej. Przygotowuje go sztab związku operacyjnego /wyjątkowo taktycznego/, a jego przerzut zapewnia związek operacyjny.

W warunkach stosowania broni masowego rażenia oraz silnej obrony przeciwlotniczej nieprzyjaciela umiejętnie zorganizowane zabezpieczenie chemiczne desantu taktycznego może w istotnej mierze zwiększyć możliwość skutecznego wykonania zadań bojowych.

1. ZAGROŻENIE DESANTU BRONIĄ MASOWEGO RAŻENIA

Desant taktyczny jest zagrożony bronią masowego rażenia we wszystkich etapach działania.

W okresie przygotowania i załadowania na śmigłowce nieprzyjaciel może wykonać uderzenie jądrowe lub chemiczne na batalion piechoty znajdujący się w rejonie wyjściowym, w marszu do rejonu załadowania lub w rejonie załadowania.

Podczas przelotu śmigłowców do rejonu desantowania nieprzyjaciel może wykonać powietrzne uderzenia jądrowe. Ponadto należy uwzględnić możliwość przelotu śmigłowców przez powietrzną strefę opadu pyłu promieniotwórczego i w obłoku skażonego powietrza po użyciu środków trujących.

W okresie lądowania i wyładowania nieprzyjaciel może wykonać na desant taktyczny powietrzne uderzenie jądrowe małej mocy. W toku wykonywania zadania bojowego przez desant taktyczny zagrożenie bronią masowego rażenia wzrośnie szczególnie w przypadku, gdy próby likwidacji desantu środkami konwencjonalnymi nie odniosą skutku lub gdy ogólna sytuacja taktyczna w rejonie działania desantu stanie się dla przeciwnika krytyczna.

2. ZADANIA W ZAKRESIE ZABEZPIECZENIA CHEMICZNEGO DZIAŁAŃ TAKTYCZNEGO DESANTU ŚMIGŁOWCOWEGO

Przedsięwzięcia zabezpieczenia chemicznego taktycznego desantu śmigłowcowego realizuje w zasadzie armia lub dywizja. Sztab armii /dywizji/ obowiązany jest:

- zorganizować rozpoznanie i zabiegi specjalne w rejonie wyjściowym, w rejonie załadowania i na drogach marszu do rejonu załadowania;
- rozmieścić pododdział chemiczny w rejonie zapewniającym wykonanie zadań na rzecz desantu;
- utworzyć w batalionie ruchomy zapas indywidualnych środków ochrony przed skażeniami oraz pakietów odkażających i dezaktywacyjnych;
- zaopatrzyć batalion w środki dymne;
- zorganizować wykonanie zasłon dymnych na trasie przelotu desantu.

Pułk wydzielający pododdział do działania jako desant taktyczny obowiązany jest przeprowadzić kontrolę stanu technicznego sprzętu chemicznego batalionu i uzupełnić braki.

Desant swoimi siłami i środkami powinien wykonać następujące zadania:

- zorganizować obserwację i rozpoznanie skażeń;
- zapoznać stan osobowy batalionu z sygnałami powiadamiania i sposobami działania po otrzymaniu sygnałów powiadamiania o skażeniach;
- sprawdzić indywidualne środki ochrony przed skażeniami, pakiety i zestawy odkażające usuwając stwierdzone braki;
- rozdzielić środki dymne pomiędzy pododdziały /żołnierzy/ stosownie do przewidywanych zadań;
- przeszkolić dodatkowo stan osobowy w zakresie posługiwania się środkami ochrony przed skażeniami, likwidacji skażeń oraz dymnymi;
- zorganizować i prowadzić ciągłą kontrolę dozymetryczną stanu osobowego oraz kontrolę stopnia skażenia ludzi i sprzętu;
- organizować i prowadzić częściowe zabiegi sanitarne i specjalne.

2.1. Rozpoznanie skażeń promieniotwórczych i chemicznych

Rozpoznanie skażeń promieniotwórczych i chemicznych polega na postawieniu zadań zintegrowanym posterunkom obserwacji przestrzeni powietrznej i skażeń batalionu i kompanii w zakresie prowadzenia obserwacji uderzeń jądrowych i chemicznych, wystawieniu przy sztabie posterunku obserwacji skażeń oraz prowadzeniu rozpoznania skażeń na drogach i w rejonie działania desantu.

W skład posterunku obserwacji skażeń wyznacza się drużynę rozpoznania skażeń /jeżeli taka drużyna została przydzielona batalionowi/ lub żołnierzy z drużyn schemizowanych. W rejonach rozmieszczenia i działania kompanii dowódcy kompanii wykorzystują drużyny schemizowane. W całym rejonie rozmieszczenia /działania/ batalionu takie rozpoznanie skażeń prowadzi drużyna rozpoznania skażeń.

W pobliżu rejonu wyjściowego oraz rejonu załadowania lub między tymi rejonami rozpoznanie skażeń prowadzi się siłami dywizji /armii/. W wypadkach skażeń promieniotwórczych będzie to najczęściej rozpoznanie powietrzne.

Podczas przelotu desantu obserwatorzy powinni mieć stale włączone rentgenoradiometry i odczytywać ich wskazania. O stwierdzonych skażeniach promieniotwórczych, wzroście lub spadku mocy dawki obserwatorzy natychmiast meldują przełożonym, którzy decydują o sposobach ochrony i dalszego działania.

Lądowiska powinny być tak dobrane, aby wykluczyły możliwość lądowania w terenie o dużej mocy dawki. Dobór lądowisk, trasy i profilu lotu dokonywany przez sztab armii /dywizji/ powinien uwzględniać wyniki prognozowania i zawczasu przeprowadzonego rozpoznania skażeń.

W czasie lądowania batalionu w składzie sił wyznaczonych do przygotowania lądowiska /lub ubezpieczających lądowanie/ powinni znajdować się obserwatorzy kompanii z przyrządami rozpoznania skażeń lub batalionowy posterunek obserwacji skażeń. Jest to szczególnie konieczne wtedy, gdy desant ląduje w rejonie użycia broni jądrowej przez wojska własne.

Po wylądowaniu desantu obserwatorzy kompanii i batalionowy posterunek obserwacji skażeń działają jak w natarciu lub w obronie.

2.2. Indywidualna i zbiorowa ochrona przed skażeniami

W działaniach desantów taktycznych podstawowym rodzajem ochrony przed skażeniami jest ochrona indywidualna. W związku z tym szczególną uwagę należy zwrócić na sprawność indywidualnych środków ochrony przed skażeniami oraz zabezpieczenie ich przed uszkodzeniem w specyficznych warunkach działania desantu /poprzez osłonę otworów wlotowych pochłaniaczy i opakowanie masek w woreczki foliowe/.

Zbiorowa ochrona przed skażeniami w rejonie wyjściowym będzie polegać na wykorzystaniu właściwości ochronnych urządzeń inżynieryjnych /jeżeli takie są w tym rejonie/. W innej sytuacji wykorzystuje się tylko właściwości ochronne wozów bojowych i innego sprzętu bojowego.

Marsz batalionu z rejonu wyjściowego do rejonu załadowania desantu powinien odbywać się w zamkniętych wozach bojowych. Na uzbrojenie i sprzęt specjalny należy nałożyć pokrowce. Samochody przewożące środki materiałowe należy nakryć opończami i dokładnie je zasznurować.

W rejonie lądowania i działania desantu, po opanowaniu przez desant nakazanego rejonu /obiektu/ i umocnieniu się w nim, do zbiorowej ochrony przed skażeniami będzie można wykorzystać urządzenia ochronne pozostałe po wypartym nieprzyjacielu. Z urządzeń tych będą głównie korzystać żołnierze ranni i porażeni.

2.3. Zabiegi sanitarne i specjalne

Likwidację skażeń prowadzi się po skażeniach desantu środkami chemicznymi lub promieniotwórczymi celem przywrócenia w najkrótszym czasie zdolności bojowej skażonym pododdziałom lub zapewnienia im warunków bezpiecznego działania w terenie skażonym.

Wykonane przez nieprzyjaciela uderzenia chemiczne na desant taktyczny znajdujący się w rejonie wyjściowym lub załadowania oraz skażenia promieniotwórcze po naziemnych uderzeniach jądrowych na inne obiekty mogą spowodować skażenia ludzi i sprzętu, a w konsekwencji straty w ludziach.

W wypadku skażenia batalionu w rejonie wyjściowym lub na drogach marszu do rejonu załadowania należy wyprowadzić batalion z terenu skażonego celem przeprowadzenia całkowitych zabiegów specjalnych na PZS. Czas trwania całkowitych zabiegów specjalnych z reguły spowoduje konieczność użycia w składzie desantu innego nieskażonego batalionu.

W wypadku wykonania przez nieprzyjaciela uderzeń chemicznych na rejon lądowania lub powstania skażeń chemicznych w rejonie działań desantu z innej przyczyny /np. wskutek zniszczenia przez desant składów amunicji chemicznej/ pododdziały pozostające w terenie skażonym przeprowadzają odkażanie stanowisk obronnych i uzbrojenia środkami etatowymi i podręcznymi. Częściowe zabiegi specjalne i sanitarne prowadzi się przy pomocy posiadanych pakietów /PS-075, IPP, PChW-013/.

2.4. Wykorzystanie dymów

W działaniach taktycznego desantu śmigłowcowego dymy należy wykorzystywać do oślepiania punktów oporu przeciwnika na trasie przelotu śmigłowców, środków przeciwlotniczych kierowanych wzrokowo oraz do maskowania działań desantu.

Oślepianie dymami środków przeciwlotniczych i punktów oporu przeciwnika organizuje sztab armii /dywizji/. Wykonuje się je w czasie przelotu desantu od rubieży styczności bojowej wojsk do rejonu lądowania desantu, w końcowej fazie przygotowania ogniowego przelotu desantu.

Zasłony dymne może wykonywać piechota, artyleria i lotnictwo:

- piechota - na przednim skraju /przy korzystnych warunkach atmosferycznych/;
- artyleria - w rejonach punktów oporu, rozmieszczonych w zasięgu jej ognia;
- lotnictwo - w rejonach punktów oporu i środków przeciwlotniczych rozmieszczonych poza zasięgiem ognia artylerii.

Oślepia się wykryte punkty oporu i środki ogniowe rozmieszczone wzdłuż trasy przelotu śmigłowców w pasie o takiej szerokości, jak podwójny zasięg ognia tych środków, oraz wykryte środki ogniowe przeciwnika mogące zwalczać desant w rejonie

lądowania. Orientacyjną liczbę i charakter obiektów wyznaczonych do oślepiania wzdłuż trasy przelotu przedstawia tabela nr 1.

Tabela nr 1

LICZBA OBIEKTÓW WYMAGAJĄCYCH OŚLEPIANIA DYMAMI WZDŁUŻ TRASY PRZELOTU DESANTU ŚMIGŁOWCOWEGO

Rodzaj obiektu	Odległość od trasy przelotu, na jakiej trzeba oślepiać obiekt	Liczba obiektów na głębokość do 10 km	Liczba obiektów na głębokość do 40 km
Kompanijny punkt oporu	2 km	1 - 2	2 - 3
Odwody ogólnowojskowe	2,5 km	1	1 - 2
Środki artylerii przeciwlotniczej	10 km	1	1
	Razem	2 - 4	4 - 6

Celowe jest wykonanie, oprócz zasłon zasadniczych, również zasłon pozornych w celu zmylenia przeciwnika co do rzeczywistej trasy przelotu. Zadymianie powinno się rozpocząć 3-5 minut przed przelotem śmigłowców i trwać przez cały jego czas, przy czym dotyczyć powinno przelotu w obie strony.

Maskowanie dymami działań desantu w toku wykonywania zadania bojowego w zasadzie polega na indywidualnym wykorzystaniu ręcznych granatów dymnych /stosowanych ręcznie lub za pomocą urządzeń nasadkowych/. Dlatego też każdy żołnierz powinien być wyposażony w 1-3 granaty dymne. W razie potrzeby można batalionowi przydzielić świece dymne BDSz i DM-11, w liczbie przewidzianej do wykonania zawczasu określonego zadania bojowego.

Zadymianie rejonu załadowania desantu śmigłowcowego jest uzasadnione tylko w tych warunkach, gdy dymy będą szeroko wykorzystywane do maskowania wielu elementów ugrupowania wojsk związku operacyjnego lub jako element maskowania kompleksowego obejmującego między innymi maskowanie radiolokacyjne, cieplne

itp. Jest to przedsięwzięcie praco- i materiałochłonne. Przykładową ilość sił i środków do zadymiania rejonu załadowania przedstawia tabela nr 2.

Tabela nr 2

ILOŚĆ SIŁ I ŚRODKÓW NIEZBĘDNA DO ZADYMIENIA REJONU ZAŁADOWANIA DESANTU

Rejon wykonania zasłony	Powierzchnia /ha/ / Liczba sektorów	Czas wykonania zasłony /min./	Siły i środki		Liczba stanowisk zadymiania
			Ludzie	Świece BDSz	
4 zasadnicze i 4 zapasowe lądowiska	376/8	5-7	193	212	193/1
Teren przyległy do lądowisk	150/5	5-7	10	110	5x/1
Razem	426/13	5-7	203xx/25	322	198/1

UWAGI DO TABELI:

x/ Ruchome środki zadymiania. Na każdym 20 świec BDSz F + zapas 10 szt.

xx/ W liczniku - ilość ludzi przy mechanicznym zapalaniu świec, w mianowniku przy elektrycznym.

2.5. Użycie miotaczy ognia

W szczególnych wypadkach, gdy desant będzie działać w rejonie zurbanizowanym lub umocnionym, w jego skład mogą być włączone siły od drużyny do plutonu rakietowych miotaczy ognia. W ramach desantu miotaczami ognia należy wzmacniać pododdziały stosownie do przewidywanych zadań.

Miotacze ognia należy wykorzystać głównie do:

- zwalczania siły żywej w umocnieniach, ukryciach, schronach, zabudowie i w sprzęcie bojowym;
- niszczenia sprzętu bojowego nieprzyjaciela;
- niszczenia różnych obiektów przewidzianych w zadaniu batalionu.

Konkretny cel i sposób użycia miotaczy ognia zależą od decyzji dowódcy desantu i sytuacji taktycznej.

2.6. Zabezpieczenie w sprzęt i materiały chemiczne

Zabezpieczenie w sprzęt i materiały chemiczne batalionu działającego jako desant śmigłowcowy polega na:

- kompletnym wyposażeniu batalionu w sprawny sprzęt i środki chemiczne etatowe;
- utworzeniu ruchomego zapasu masek przeciwgazowych i odzieży ochronnej w wysokości 5%;
- utworzeniu doraźnego zapasu pakietów odkażających i dezaktywacyjnych /podwójna ilość/ przy zestawach odkażających wozów bojowych i środków transportowych będących w składzie rzutu desantowego;
- wydaniu żołnierzom dodatkowo po drugim pakiecie odkażającym i IPR w wypadku przewidywania masowych skażeń.

Zabezpieczenie batalionu w sprzęt i materiały chemiczne realizowane jest z reguły w rejonie wyjściowym lub przed zajęciem tego rejonu. Połowę tworzonych zapasów środków ochrony przed skażeniami powinno się utrzymywać w plutonie zaopatrzenia batalionu, a resztę w kompaniach. Środki dymne wydzielone do wykonania konkretnego zadania przydziela się pododdziałowi, który będzie je wykonywał.

W wyjątkowych wypadkach można wykorzystać zdobyczne środki ochrony przed skażeniami, środki do likwidacji skażeń oraz dymne. Zawsze należy umiejętnie wykorzystywać miejscowe możliwości w zakresie ochrony przed skażeniami o środki do likwidacji skażeń oraz do zadymiania.

Uzupełnienie sprzętu i materiałów chemicznych w batalionie może nastąpić dopiero po połączeniu sił głównych z desantem.

3. PLANOWANIE I ORGANIZACJA ZABEZPIECZENIA CHEMICZNEGO

Planowanie i organizacja zabezpieczenia chemicznego taktycznego desantu śmigłowcowego rozpoczyna się z chwilą powzięcia przez dowódcę armii decyzji o jego użyciu. W skład zespołu powołanego przez szefa sztabu armii do planowania działań desantu powinien wchodzić przedstawiciel szefostwa wojsk chemicznych armii. Jest on odpowiedzialny za właściwe zabezpieczenie chemiczne działań desantu i przekazanie wykonawcom zadań w tym

zakresie. Niezbędne elementy zabezpieczenia chemicznego powinny być ujęte w opracowanym przez zespół planie użycia taktycznego desantu śmigłowcowego.

Przedstawiciel szefostwa wojsk chemicznych w zespole planowania działań desantu analizując zadanie desantu wyjaśnia:

- warunki przejścia batalionu do działań jako desantu powietrznego;
- odległości do rejonów: wyjściowego, załadowania, desantowania;
- zakres stosowania broni masowego rażenia przez nieprzyjaciela;
- potrzeby desantu w zakresie użycia środków dymnych i miotaczy ognia.

We wnioskach z analizy zadania określa:

- stopień zagrożenia desantu bronią masowego rażenia;
- zakres przedsięwzięć zabezpieczenia chemicznego do wykonania siłami desantu, związku taktycznego i armii.

Kalkulując czas uwzględnia terminy:

- zajęcia przez batalion rejonu wyjściowego;
- załadowania na śmigłowce;
- lądowania;
- wykonania zadania bojowego;
- połączenia się z siłami głównymi.

Z powyższych danych wnioskuje o możliwości realizacji i kontroli przedsięwzięć zabezpieczenia chemicznego.

W ramach oceny położenia rozpatruje: nieprzyjaciela, warunki meteorologiczne w rejonie wyjściowym, desantowania i działań bojowych, teren w tych rejonach, sytuację skażeń i wojska własne.

Przy ocenie nieprzyjaciela korzysta z danych rozpoznania. Wyjaśnia możliwości użycia BMR przez nieprzyjaciela w poszczególnych etapach działania desantu, rozmieszczenie elementów ugrupowania bojowego nieprzyjaciela mogących oddziaływać na desant w czasie przelotu i desantowania.

We wnioskach z tej oceny określa:

- stopień zagrożenia desantu bronią masowego rażenia w rejonie wyjściowym, załadowania i lądowania;
- zakres i sposób użycia dymów przez poszczególne rodzaje wojsk /artylerię, lotnictwo, wojska w styczności i siły własne desantu/;

- potrzebę przydziału desantowi miotaczy ognia.

Przy ocenie warunków meteorologicznych korzysta z danych opracowanych przez SOAS A /D/ oraz wyjaśnia:

- wpływ warunków meteorologicznych na zachowanie środków trujących /trwałość, kierunki i zasięgi rozprzestrzeniania się/;
- kierunek przesuwania się obłoków promieniotwórczych;
- wpływ warunków meteorologicznych na stosowanie dymów;
- wpływ warunków meteorologicznych na stosowanie środków zapalających i rozprzestrzenianie się pożarów.

Wnioski z oceny warunków meteorologicznych powinny dotyczyć:

- możliwości użycia przez nieprzyjaciela BMR, a szczególnie środków trujących w rejonach działania desantu i na przyległych obszarach;
- możliwości stosowania własnych zasłon dymnych;
- możliwości stosowania środków zapalających przez desant;
- sposobu rozmieszczenia elementów rozpoznania skażeń w rejonach wyjściowym i załadowania.

Oceniając teren rozpatruje jego ukształtowanie i pokrycie /w tym źródła wody/ w rejonach: wyjściowym, załadowania, desantowania i działań bojowych oraz trasy przelotu.

Wnioski z oceny terenu powinny obejmować:

- stopień zagrożenia desantu skażeniami w poszczególnych rejonach i na trasie przelotu;
- warunki powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów;
- rejony dogodne do rozmieszczenia posterunków obserwacji skażeń, PZS, pododdziałów chemicznych itp.;
- drogi /kierunki/ obchodzenia stref skażeń;
- drogi wymagające patrolowania.

Oceniając wojska własne przedstawiciel szefostwa wojsk chemicznych uwzględnia:

- stan napromienienia batalionu;
- wyszkolenie chemiczne batalionu;
- ukompletowanie i stan techniczny sprzętu chemicznego batalionu;
- możliwości wykonywania zadań zabezpieczenia chemicznego na korzyść batalionu siłami armii, dywizji i własnymi desantu.

Wnioski z oceny wojsk własnych powinny dotyczyć:

- wpływu napromienienia stanu osobowego batalionu na możliwości

działań batalionu /celem ustalenia dawki dopuszczalnej na okres działań/;;
- potrzeby dodatkowego szkolenia chemicznego batalionu;
- potrzeby w zakresie kontroli, napraw i uzupełnienia sprzętu i środków chemicznych batalionu łącznie z terminami ich realizacji;
- wydzielenia z wojsk chemicznych sił i środków do zabiegów specjalnych, obserwacji i rozpoznania skażeń w rejonie wyjściowym i załadowania desantu oraz w czasie marszu.

Wnioski i uzgodnione z przedstawicielami innych rodzajów wojsk przedsięwzięcia uwzględniane są w wytycznych /zarządzeniu/ dowódcy armii do zabezpieczenia operacji w kolejnym dniu. Poza tym wszystkie przedsięwzięcia zabezpieczenia chemicznego desantu oraz sposób ich realizacji przez szczebel armii i ZT uwzględnia się w zarządzeniu zabezpieczenia chemicznego armii na dany dzień operacji.

Zarządzenie zabezpieczenia chemicznego, plan użycia taktycznego desantu śmigłowcowego oraz doraźne decyzje przedstawiciela sztabu armii nadzorującego przygotowanie desantu są podstawą do praktycznej realizacji przedsięwzięć zabezpieczenia chemicznego. W dywizji za praktyczną realizację zadań zabezpieczenia chemicznego odpowiada szef zabezpieczenia chemicznego dywizji.

W batalionie organizatorami i wykonawcami tych przedsięwzięć są: szef sztąbu batalionu, dowódcy kompanii i instruktor chemiczny batalionu. Po postawieniu przez dowódcę batalionu zadań bojowych pododdziałom szef sztabu batalionu wydaje pododdziałom wytyczne do zabezpieczenia chemicznego działań. Powinien w nich uwzględnić:
- wystawienie batalionowego posterunku obserwacji skażeń i jego miejsce w poszczególnych etapach działań desantu;
- terminy doładowania dawkomierzy DKP-50;
- czas i sposób kontroli sprzętu chemicznego;
- rozmieszczenie zapasów sprzętu chemicznego;
- sposób likwidacji skażeń;
- zakres i sposób użycia środków dymnych przez desant;
- sposób użycia miotaczy ognia.

Dowódcy kompanii, organizując zabezpieczenie chemiczne, sta-

wiają zadania obserwatorom, kierują żołnierzy pod nadzorem szefa kompanii do miejsca sprawdzania szczelności masek przeciwgazowych. Osobiście lub przez dowódców plutonów informują żołnierzy o zasadach zachowania się na sygnały powiadamiania o skażeniach oraz sposobach działania w warunkach skażeń.

Szefowie kompanii dopilnowują wymiany /naprawy/ uszkodzonych środków ochrony przed skażeniami oraz sprawdzenia i uzupełnienia pozostałego sprzętu chemicznego.

Instruktor chemiczny batalionu prowadzi treningi lub szkolenie chemiczne z żołnierzami batalionu. Kontroluje szczelność masek przeciwgazowych, dokonuje ich napraw i wymiany oraz sprawdzenia stanu technicznego i naprawy pozostałych środków indywidualnej ochrony przed skażeniami i innego sprzętu chemicznego batalionu. W czasie działań bojowych rozmieszcza posterunek obserwacji skażeń przy SDO batalionu oraz kontroluje przygotowanie i działanie obserwatorów kompanii.

Właściwie zorganizowane i umiejętnie realizowane przedsięwzięcia zabezpieczenia chemicznego w czasie działań taktycznego desantu śmigłowcowego w warunkach użycia BMR zwiększają możliwość wykonania zadania bojowego, zapewniając stanowi osobowemu desantu ochronę życia i zdrowia.

BIBLIOGRAFIA:

1. Zabezpieczenie chemiczne działań bojowych pułku i dywizji. Podręcznik. Wyd. ASG WP, nr bibl. Pf-522.
2. Zasady działania batalionu powietrznodesantowego i desantu śmigłowcowego. Skrypt. Wyd. ASG WP, nr bibl. 019066.
3. Zabezpieczenie chemiczne pododdziału działającego jako desant powietrzny. W: Przegląd Wojsk Lądowych 1978, nr 2.
4. Użycie taktycznego desantu śmigłowcowego w operacji zaczepnej armii. Skrypt. Wyd. ASG WP.
5. Ochrona dywizji powietrznodesantowej przed skażeniami. W: Biuletyn Informacyjny 1973, nr 1/110/.

Wydrukowano w 20 egz.
Egz. nr 1-20-Bibl.Nauk.OZS
Wyk. mjr Łabędzki
Druk JD, dnia 29.8.80 r.
Druk. ASG WP nr pf-408/pf-1769/WW
Kor. E.L.

BIBLIOTEKA NAUKOWA ASG WP
Nr ewid. 953 (III)
Dział Zbiorów Specjalnych
BIBLIOTEKA GŁÓWNA
48440
Akademii Obrony Narodowej